

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кійка Ігоря Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 3, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
17 квітня 2019 року
№ 104-2(I)/2019

Справа № 3-95/2019(2083/19)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича – доповідача,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кійка Ігоря Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 3, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Кійко Ігор Дмитрович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині третій статті 8, частині першій статті 9, статтям 21, 22, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 28, частинам першій, шостій статті 43, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 58, статті 64, частині першій статті 157 Конституції України (конституційність) частину третю статті 3, пункт 2 частини п'ятої статті 328, пункт 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

За Кодексом провадження в адміністративних справах здійснюється відповідно до закону, чинного на час вчинення окремої процесуальної дії, розгляду і вирішення справи (частина третя статті 3); суд касаційної інстанції відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, якщо касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню (пункт 1 частини першої статті 333).

Згідно з пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що у квітні 2016 року Кійка І.Д. було звільнено з посади головного державного інспектора з питань комунікацій Світловодської об'єднаної державної податкової інспекції Головного управління Державної фіскальної служби у Кіровоградській області (далі – Інспекція) у зв'язку зі скороченням штату. Вважаючи таке рішення незаконним, Кійко І.Д. звернувся до суду з позовом про визнання дій Інспекції протиправними, скасування наказу про його звільнення, а також про поновлення на роботі та стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу.

Кіровоградський окружний адміністративний суд рішенням від 5 травня 2018 року, яке Третій апеляційний адміністративний суд постановою від 28 листопада 2018 року залишив без змін, відмовив у задоволенні вказаного позову. Верховний Суд ухвалою від 15 січня 2019 року відмовив у відкритті касаційного провадження, оскільки касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню.

Кійко І.Д. стверджує, що „відмова суду у прийнятті позовних заяв чи скарг, які відповідають встановленим законом вимогам, є порушенням права на судовий захист“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування

закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що автор клопотання, стверджуючи про невідповідність Конституції України частини третьої статті 3, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу, не обґрунтував, у чому саме полягає неконституційність вказаних положень Кодексу, а обмежився наведенням змісту положень Конституції України, Кодексу, посиланням на міжнародні акти та юридичні позиції Конституційного Суду України. Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що цитування приписів Основного Закону України, положень законів України, наведення змісту рішень Конституційного Суду України, посилання на міжнародні акти без наведення аргументів щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018, від 19 березня 2019 року № 11-у/2019).

Конституція України не містить положень щодо обов'язкового касаційного перегляду усіх без винятку судових рішень. Згідно з пунктом 8 частини другої статті 129 Основного Закону України однією з основних засад судочинства є забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення. Конституційний Суд України у Висновку від 20 січня 2016 року № 1-в/2016 зазначив, що „особі має бути гарантовано право на перегляд її справи судом апеляційної інстанції. Після апеляційного розгляду справи сторони судового процесу можуть бути наділені правом оскаржити судові рішення першої та апеляційної інстанцій до суду касаційної інстанції у випадках, визначених законом, що сприятиме забезпеченню реалізації принципу верховенства права“ (абзац другий підпункту 3.6.3 підпункту 3.6 пункту 3 мотивувальної частини).

Таким чином, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кійка Ігоря Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 3, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**